

Nasze Przedszkole

nr 2/2021/2022

Samorządowe Publiczne Przedszkole w Wołanowie
ul. Kolejowa 27
26-625 Wołanów
tel. 48 380 36 80

Redakcja:

Dyrektor Aldona Trzeciak

Irena Wasiak, Sylwia Golińska

*Drodzy Rodzice, pamiętajcie, że
„Czytanie to najlepszy sposób uczenia się.
Czytanie to najlepsza nauka”
(Aleksander Puszkina)*

Wydarzenia przedszkolne

Realizacja Narodowego Programu Czytelnictwa 2.0

Przedszkolaków odwiedził specjalni goście dyrektor GCK i Biblioteki w Wolanowie p. Adam Miernik oraz emerytowana nauczycielka wychowania przedszkolnego p. Maria Jaskulska. W czasie spotkania dzieci mogły posłuchać bajek w interpretacji zaproszonych gości. Bezpośredni kontakt z dziecięcą literaturą rozwija wyobraźnię, przełamuje lęk, nieśmiałość buduje poczucie bezpieczeństwa. Zajęcia te dostarczyły dzieciom wiele pozytywnej energii.

Lekcja biblioteczna

W dniu dzisiejszym panie bibliotekarki odwiedziły przedszkolaków z SPP w Wolanowie. Podczas zajęć dzieci miały możliwość dowiedzieć się m.in. jak wygląda praca w bibliotece oraz jak zostać dobrym czytelnikiem. W trakcie lekcji dzieci z zacięciem wysłuchały książki „Franklin i książka z biblioteki”. Każdy przedszkolak otrzymał małą niespodziankę: zakładki do książki oraz coś słodkiego. Gminne Centrum Kultury i Biblioteka w Wolanowie przekazało kilka pozycji książkowych do biblioteczki przedszkolaków.

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa w SPP w Wolanowie.

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0 jest programem uchwalonym na lata 2021-2025 przez Radę Ministrów w celu poprawy stanu czytelnictwa w Polsce poprzez wzmacnianie roli bibliotek publicznych, szkolnych i pedagogicznych jako lokalnych ośrodków życia społecznego, stanowiących centrum dostępu do kultury i wiedzy. Program jest realizowany przez Ministerstwo Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu, przy zaangażowaniu Biblioteki Narodowej, Instytutu Książki i Narodowego Centrum Kultury, oraz we współpracy z Ministerstwem Edukacji i Nauki jako Operatora Priorytetu 3.

Nasze przedszkole przystąpiło do programu i otrzymało wsparcie finansowe w kwocie 3750 zł.

Kwota 2250 zł z programu została przekazana na zakup nowości wydawniczych w postaci książek dla dzieci do biblioteki przedszkolnej/ 170 woluminów/, zaś kwota 1500 zł na nagrody / książki, dyplomy, zakładki do książek/.

Zasięgnięcie opinii Rady Rodziców w sprawie zakupu książek i uwzględnienie propozycji rodziców.

Zrealizowane działania:

- 1/ Czytanie bajek przez zaproszonych gości : p. A. Miernik dyrektor GCKi B w Wolanowie oraz p. Maria Jaskulska emerytowany nauczyciel wychowania przedszkolnego.
- 2/ Dzień Pluszowego Misia – wychowawczynie czytały dzieciom bajeczki o misiach, wierszyki, przeprowadzały quizy dot. różnych misiów, bawili się wspólnie, wykonały plakat ulubionego misia.
- 3/ Zorganizowanie lekcji bibliotecznych z poznaniem nowych pozycji zakupionych do biblioteki.

Zaplanowane działania :

- 1/Nawiązanie współpracy przedszkola z Gminną Biblioteką w Wolanowie, w tym organizacja wspólnej imprezy środowiskowej, a także wzajemne promowanie bibliotek.
- 2/Zorganizowanie przez bibliotekę przedszkolną dnia wspólnego czytania pod nazwą „Czytanie łączy pokolenia”.
- 3/Zapoznanie dzieci z zawodem bibliotekarza, poprzez wycieczkę do Gminnej Biblioteki w Wolanowie.
- 4/Prowadzenie gazetki ściennej dla rodziców, zachęcającej do czytania pozycji książkowych udostępnianych w naszej bibliotece dla rodziców.
- 5/Zorganizowanie konkursu plastycznego na najładniejszą i pomysłową ilustrację do przeczytanej bajki.
- 6/ Zorganizowanie w maju akcji pt. „Książki tworzymy – czytać lubimy”.
- 7/ Zorganizowanie tygodnia biblioteki .
- 8/ Wykonanie gazetki przedszkolnej na temat :
promocja czytelnictwa, jako procesu wspomagającego ogólny rozwój człowieka oraz polecane książki i cytaty o książce i czytaniu.
- 9/Poza wymienionymi powyżej działaniami dzieci uczestniczyć będą w licznych projektach edukacyjnych, których bazą będą książki wypożyczone z biblioteki przedszkolnej, a które będą prowadzone przez nauczyciela biblioteki oraz wychowawczynie grup.
- 10/Wychowawczynie grup na zebraniach z rodzicami przybliżą tematykę dotyczącą wpływu czytania dzieciom na ich rozwój i wzmocnienie więzi, a także na temat wpływu czytania na rozwój dzieci.

Pół godzinki dla Rodzinki

WIERSZY DO NAUKI I POKAZYWANIA

„A tulipan śpi” Dorota Gellner

Idą , idą ciepłe dni
a tulipan śpi!
Słońce siadło na parkanie
– Wstawaj, wstawaj tulipanie,
kończ zimowe sny!
A tulipan śpi!
Słysząc wkoło deszczu granie
– Wstawaj, wstawaj tulipanie,
dam ci krople trzy!
Stał dziadek na ścieżce
– tulipanie śpisz jeszcze?
Postawię na grządce budzik,
może wtedy się obudzisz!
– Kto to dzwoni! Kto mnie woła?
O, jak ciepło dookoła! Patrzcie liście mam zielone!
– I na głowie mam koronę!
A tak mało brakowało, żebym przespał wiosnę całą!

„Przyjście wiosny” Jan Brzechwa

Naplotkowała sosna,
że już się zbliża wiosna,
Kret skrzywił się ponuro:
-Przyjedzie pewno furą...
Jeż się najeżył srodze:
raczej na hulajnodze.
Wąż syknął - Ja nie wierzę ,
przyjedzie na rowerze.
Kos gwizdnął: Wiem coś o tym,
przyleci samolotem.
Skąd znowu - rzekła sroka -
ja jej nie spuszczam z oka
i w zeszłym roku w maju
widziałam ją w tramwaju.
-Nieprawda! Wiosna zwykle
przyjeżdża motocyklem!
-A ja wam to udowodnię,
że właśnie samochodem,
-Nieprawda, bo w karecie!
- W karecie? Cóż pan plecie?
Oświadczyć mogę krótko,
że płynie własną łódką!
A wiosna przyszła pieszo.
Już kwiaty z nią się spieszą,
już trawy przed nią rosną
i szumią: - Witaj wiosno!

Poczytaj mi Mamo, Poczytaj mi Tato

Bajka o słoniku Bartusiu i jego krótszej nóżce.

Jolanta Nartowska

Słonik Bartuś miał 6 lat. Razem ze swoimi ukochanymi rodzicami – tatą Stefanem, mamą Leokadią i młodszą siostrą Justynką mieszkał w dalekiej i bardzo ciepłej Afryce, wśród gęstych zarośli. Ponieważ był bardzo roztropnym i wesołym słoniątkiem, szybko zaprzyjaźnił się ze słoneczkiem, które codziennie o poranku witało go ciepłym uśmiechem. Bardzo lubił zabawy z siostrą i kolegą Trąbikiem, który był najlepszym przyjacielem Bartusia. Uwielbiali bawić się razem w berka i chowanego. Na wspólnej wesołej zabawie spędzali prawie każdą wolną chwilę. A kiedy czasem było smutno, Bartuś i Trąbik siadali razem w ich ulubionym miejscu – w cieniu rozłożystej palmy i o tym rozmawiali. A kiedy skończyli na serduszkach było im dużo, dużo łez. Oprócz wspólnych zabaw całej trójki i rozmów z przyjacielem, Bartuś uwielbiał także spacerować z całą rodziną. Przechadzali się pośród wysokich, kokosowych palm, na których rosło mnóstwo wielkich orzechów – pełnych kokosowego mleka, które Bartuś uwielbiał pić na deser. Podczas przechadzek z rodziną, czuł, że jest najszczęśliwszym słoniątkiem w całej Afryce. Czuł się tak pomimo, że szło mu się troszkę trudniej niż jego siostrze i rodzicom – poruszał się wolniej i szybciej męczył, a bolała go przy tym nóżka, ponieważ była krótsza niż jego pozostałe trzy nóżki. Z powodu krótszej nóżki Bartusia cierpiał także jego kręgosłup, który się wykrzywiał i też dość mocno bolał, kiedy słonik kuśtykał podczas spacerów. Jednak Bartuś nie zwracał na to zbyt wiele uwagi, najważniejsze było dla niego to, że może wspólnie z najbliższymi cieszyć się i śmiać. Wtedy czuł i wiedział, że jest dla nich ważny i kochają go takim, jakim jest – jego i jego krótszą nóżkę... Kiedy pewnego dnia cała słoniowa rodzina wróciła już ze spaceru mama, jak co dzień upiekła pyszne, ciepłutkie bambusowe ciasteczka, podała kokosowe mleko, które Bartuś tak bardzo uwielbiał i powiedziała do niego:

- *Cieszysz się na swój pierwszy dzień w przedszkolu, synku?* – *To już jutro – pamiętasz?*
- *Tak, tak mamusiu, pamiętam...* odpowiedział z niepewną minką słonik i dodał:
- *Wiesz, mamusiu, pamiętam, jak mówiłaś mi o tym, że to bardzo przyjazne i radosne miejsce, w którym poznam wielu kolegów i będę się z nimi bawił. Troszkę boję się tam pójść... Przecież nie będzie tam ani ciebie, ani tatusia, no i Justynki też nie będzie...*

W tym momencie Bartuś ściszył głos, a jego oczy zalśniły łzami... Mama natychmiast to zauważyła i ciepłym głosem, przytulając synka mocno do siebie – odpowiedziała:

- *Syneczku, rozumiem, że się boisz, to dla Ciebie coś nowego, ale wiesz, wielu z Twoich kolegów też tam jutro pójdzie pierwszy raz. Myślę, że ich serduszka też będą pełne obaw, ale jestem pewna tego, że pani przedszkolanka wszystkie wasze obawy przegoni daleko za góry, za lasy, a wy o nich zapomnicie i będziecie się radośnie bawić, aż do chwili, kiedy po każde z was przyjdą rodzice, by razem wrócić do domu.*
- *Jeśli tak mówisz, mamusiu, to nie będę się bał!* – powiedział już troszkę uspokojony Bartuś. Już po chwili z rozradowaną miną i wypiekami na policzkach wypił swój przysmak zając się przy tym pyszne ciasteczkowe łakocie.

Nadszedł pierwszy dzień wizyty Bartusia w przedszkolu... Niby wszystko było tak, jak mówiła mu mamusia, niby wszystko się zgadzało, koledzy, zabawki, pani przedszkolanka... Jednak w pewnym momencie Bartuś zauważył, że wokół niego dzieje się coś dziwnego i po cichutku, pytał sam siebie:

- *Dlaczego nikt nie chce się ze mną bawić? Czemu wszyscy tak dziwnie na mnie patrzą?*

Bartuś długo, długo nad tym myślał, cichutko stojąc pod ścianą i nic z tego nie rozumiał... Tego dnia, wrócił do domu bardzo smutny, opowiedział o wszystkim mamie i rozżalony krzyknął:

- *Więcej nie pójdę do przedszkola!* – po czym odwrócił się na pięcie i pobiegł do swojego pokoju. Po chwili weszła tam mama i ujrzawszy szlochającego synka, powiedziała:

– Wiesz, kochanie, mi też byłoby bardzo smutno, gdyby nikt nie chciał się ze mną bawić.

Na to Bartuś zaszlochał najgłośniej, jak umiał i z żalem zapytał:

– Ale dlaczego mamusiu? Przecież byłem grzeczny i miły dla wszystkich....

Na to mama po chwili odrzekła z troską w głosie:

– A pamiętasz, syneczku, jak bałeś się pójść do przedszkola i tego, co się tam wydarzy?

– No tak, mamusiu. – odpowiedział zdziwiony Bartuś, a mama dodała:

– Wiesz, dlaczego się tak bardzo bałeś, prawda? No bo, bo... nie wiedziałem, jak tam będzie... – odpowiedział. A mama na to, mocno go przytulając rzekła:

– Wiesz Bartusiu, że jedna z twoich nóżek jest troszkę inna, niż pozostałe, prawda?

– No tak, ale przecież ty też o tym wiesz, mamusiu i tatuś wie, i Justynka... i się ze mną bawicie... – Tak, kochanie – odpowiedziała mama – bo bardzo cię kochamy i wiemy, że jesteś bardzo wesołym, rezolutnym i mądrym słonikiem. Wiemy też, że twoja krótsza nóżka nie przeszkadza ci w zabawie, i, że nie zrobimy ci krzywdy baraszkując razem. – Ale myślę, kochanie, że Twoi koledzy mogli się dziś troszkę twojej nóżki przestraszyć.

– Może wcześniej nie widzieli nikogo z krótszą nóżką i bardzo się temu dziwili? Może bali się, że w zabawie mogą zrobić ci krzywdę i będzie cię bolało? A może nie wiedzieli, jak się z tobą bawić?

Bartuś zamyślił się mocno, słuchając słów mamy i dodał z przejęciem:

– Wiesz mamuś, jeden kolega chyba chciał się ze mną pobawić, bo podszedł do mnie, ale po chwili uciekł... – No widzisz syneczku... – rzekła mama – Jak myślisz, dlaczego tak zrobił?

– Hmm... – zastanowił się Bartuś – pewnie dlatego, że nigdy nie widział takiej nóżki, jak moja i się jej przestraszył, a przecież ona nie gryzie... Ha! Ha! – roześmiał się Bartuś i z uśmiechem krzyknął – Mam pomysł! Mam pomysł!

– Jaki, syneczku? – zapytała zaciekawiona mama, a Bartuś z dumą w głosie rzekł:

– Pani przedszkolanka powiedziała nam, że jutro opowie nam o tym, dlaczego jest tyle różnych zwierzątek na świecie i dlaczego każde jest ważne. A ja i moi koledzy: lwiątko, żyrafaćko, strusiątko i tygrysek, będziemy opowiadać czym różnimy się od siebie. Pójdę do przedszkola i opowiem wszystkim o mojej nóżce, bo przecież nikt z moich kolegów takiej nie ma i opowiem też o tym, że ona wcale nie jest straszna, że nie trzeba się jej bać i że mogę się bawić, bawić i bawić, tak jak wszyscy!

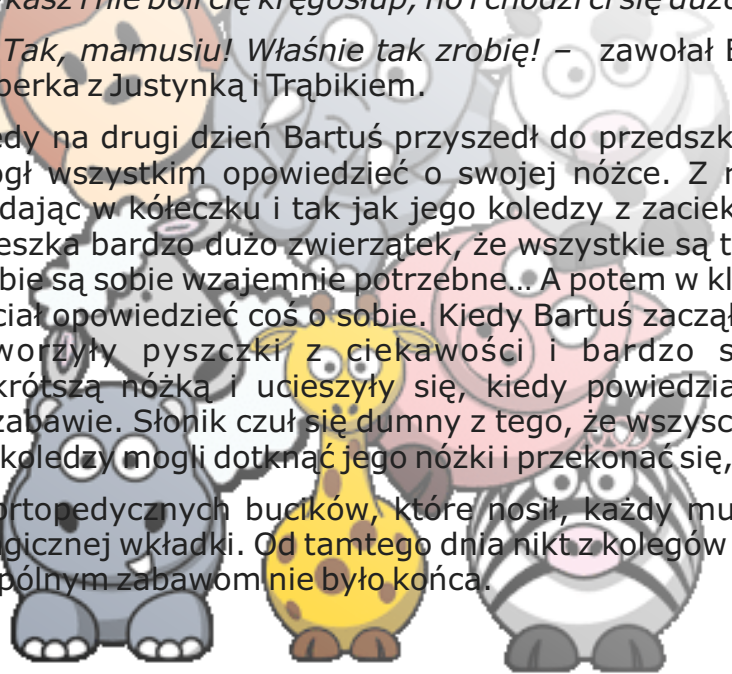
– Brawo! Świetny pomysł! – zawołała mama, a po chwili namysłu, dodała:

– Dziś wieczorem tatuś odbierze od doktora twoje nowe ortopedyczne buciki. Kiedy pójdziesz w nich jutro do przedszkola, możesz opowiedzieć kolegom o tym, że twoje buciki są bardzo wyjątkowe, z magiczną wkładką, która sprawia, że twoje nóżki są równe, nie utykasz i nie boli cię kręgosłup, no i chodzi ci się dużo wygodniej.

– Tak, mamusiu! Właśnie tak zrobię! – zawołał Bartuś i rozradowany pobiegł bawić się w berka z Justynką i Trąbikiem.

Kiedy na drugi dzień Bartuś przyszedł do przedszkola, bardzo cieszył się na to, że będzie mógł wszystkim opowiedzieć o swojej nóżce. Z radością poszedł na zajęcia, grzecznie siadając w kółeczku i tak jak jego koledzy z zaciekawieniem słuchał o tym, że na świecie mieszka bardzo dużo zwierzątek, że wszystkie są tak samo ważne. I chociaż różnią się od siebie są sobie wzajemnie potrzebne... A potem w klasie zrobiło się bardzo głośno, bo każdy chciał opowiedzieć coś o sobie. Kiedy Bartuś zaczął opowiadać o swojej nóżce, zwierzątka otworzyły pyszczki z ciekawości i bardzo się dziwiły słysząc, że urodził się z krótszą nóżką i ucieszyły się, kiedy powiedział, że wcale mu ona nie przeszkadza w zabawie. Słonik czuł się dumny z tego, że wszyscy słuchają go z uwagą i pozwolił nawet, by koledzy mogli dotknąć jego nóżki i przekonać się, że wcale nie jest taka straszna...

A ortopedycznych bucików, które nosił, każdy mu zazdrościł, bo nikt nie miał w swoich magicznej wkładki. Od tamtego dnia nikt z kolegów nie bał się już krótszej nóżki Bartusia i wspólnym zabawom nie było końca.

ZALETY CZYTANIA

CZYTANIE KSIĄŻEK

Rozwija wyobraźnię

Poprawia koncentrację

Wzbogaca język i słownictwo

Dostarcza wiedzy ogólnej

Pobudza ciekawość świata

Znakomita rozrywka, rozwija poczucie humoru

Rozwija uczucia i zdolność empatii

KSIĄŻKI SĄ OKNEM NA ŚWIAT

Książka pomaga nam rozwijać języki słownictwo.

Uczy nas wyrażać myśli i rozumieć innych.

Książka rozwija myślenie.

Dostarcza nam pojęć myślowych i nowych idei, rozszerza naszą świadomość i nasz świat.

Książka pobudza fantazję, uczy budować obrazy w wyobraźni.

Książka dostarcza nam wiedzy o innych krajach i kulturach, o przyrodzie, technice, historii, o tym wszystkim, o czym chcielibyśmy dowiedzieć się czegoś więcej.

Książka rozwija nasze uczucia i zdolność do empatii.

Wyrabia w nas umiejętność wczucia się w czyjąś sytuację.

Książka dodaje sił i zapału.

Dostarcza nam rozrywki i emocji. Może rozśmieszyć lub zasmucić.

Może pocieszyć i wskazać nowe możliwości.

Książka może stawiać pytania, które angażują i pobudzają do dalszych przemyśleń.

Książka uczy nas etyki. Skłania do namysłu nad tym, co słuszne, a co nie, co dobre, a co złe.

Książka może wytłumaczyć rzeczywistość i pomóc w zrozumieniu zależności.

Książka może udowodnić, że często pytanie ma więcej niż jedną odpowiedź, że na problem da się spojrzeć z różnych stron.

Może podpowiedzieć inne sposoby rozwiązywania konfliktów niż przemoc.

Książka pomaga nam zrozumieć siebie.

Odkrycie, że są inni, którzy myślą jak my, że mamy prawo do swoich odczuć i reakcji, umacnia nasze poczucie własnej wartości.

Książka pomaga nam zrozumieć innych.

Lektura książek pisarzy z innej epoki, innego świata, i odkrywanie, że ich myśli i odczucia nie różnią się od naszych, buduje tolerancję dla innych kultur i zapobiega uprzedzeniom.

Książka jest naszym towarzyszem w samotności. Łatwo wziąć ją ze sobą i czytać gdziekolwiek.

Z biblioteki można ją wypożyczyć za darmo i nie trzeba podłączać jej do prądu.

Książka jest częścią naszego dziedzictwa kulturowego. Dzięki niej mamy wspólne doświadczenia i punkty odniesienia.

Dobra książka dla dzieci, którą można czytać na głos, przynosi radość dzieciom i dorosłym.

Buduje pomost między pokoleniami.

Książka dla dzieci to pierwsze spotkanie z literaturą - nieograniczonym światem, z którego czerpiemy przez całe życie.

To bardzo ważne spotkanie, gdyż, jeśli nie zostanie zmarnowane, pokaże, ile może dać dobra literatura.

Literatura dziecięca wzbogaca kulturę kraju.

Daje pracę wielu ludziom: pisarzom, ilustratorom, wydawcom, redaktorom, drukarzom, recenzentom, księgarzom, bibliotekarzom...

Literaturę dziecięcą można również eksportować przynosząc krajowi dochód i uznanie za granicą.

Czytajmy dzieciom

W ostatnich latach bardzo często mówi się o potrzebie czytania dzieciom. W dobie gier komputerowych, płyt i telewizyjnych kreskówek często zapominamy, jak ważnym elementem w wychowaniu dziecka jest książka. Systematyczne czytanie dziecku „dla przyjemności” jest najskuteczniejszą metodą wychowania młodego czytelnika. Stały kontakt z książką i biblioteką zapewnia dzieciom rozwój zainteresowań czytelniczych, umiejętność korzystania ze źródeł informacji, trwałe przeżycia estetyczne i emocjonalne.

Kontakt z książką ma ogromne znaczenie dla rozwoju intelektualnego dziecka, pozwala mu rozwijać wyobraźnię, wzbogacać zasób słownictwa i sferę przeżyć emocjonalnych. Książka umożliwia zadawanie pytań i uzyskiwania na nie odpowiedzi. Dzięki odpowiedniej literaturze kształtuje się przyszłego czytelnika. Aby jednak książka spełniała właściwą rolę, należy przy jej wyborze kierować się pewnymi zasadami. Należy zwracać uwagę na to, jakim językiem jest napisana. Czy jej treść jest wartościowa wychowawczo. Jakie walory estetyczne ma ilustracja, ponieważ do dziecka młodszego bardziej przemawiają obrazki niż tekst. Ilustracje powinno oglądać się wspólnie z dzieckiem, zadawać pytania, rozmawiać o treści, pobudzając aktywność umysłową dziecka.

Literatura dziecięca jest też doskonałym czynnikiem inspirującym do zabaw teatralnych i działań plastycznych, gdyż oddziałuje na wyobraźnię i intelekt. Podstawowym założeniem projektu jest rozwijanie kontaktu dzieci z książką w taki sposób, by był on dla nich przygodą, która rozwija ich wyobraźnię i stanowi radość dzieciństwa.

Wszyscy chcemy aby nasze dzieci wyrosły na mądrych, dobrych i szczęśliwych ludzi. Jest na to sposób -

CZYTAJMY DZIECIOM

Dlaczego warto czytać bajki?

Bajki

**POZYTYWNE WPŁYWAJĄ
NA ROZWÓJ MOWY!**

- Stymulują rozwój mowy
- Wzbogacają zasób słownictwa
- Wspierają proces kształtowania się słuchu językowego
- Pobudzają do aktywności językowej
- Uczą przez naśladownictwo i doświadczenia
- Rozwijają zdolności komunikacyjne

Bajki

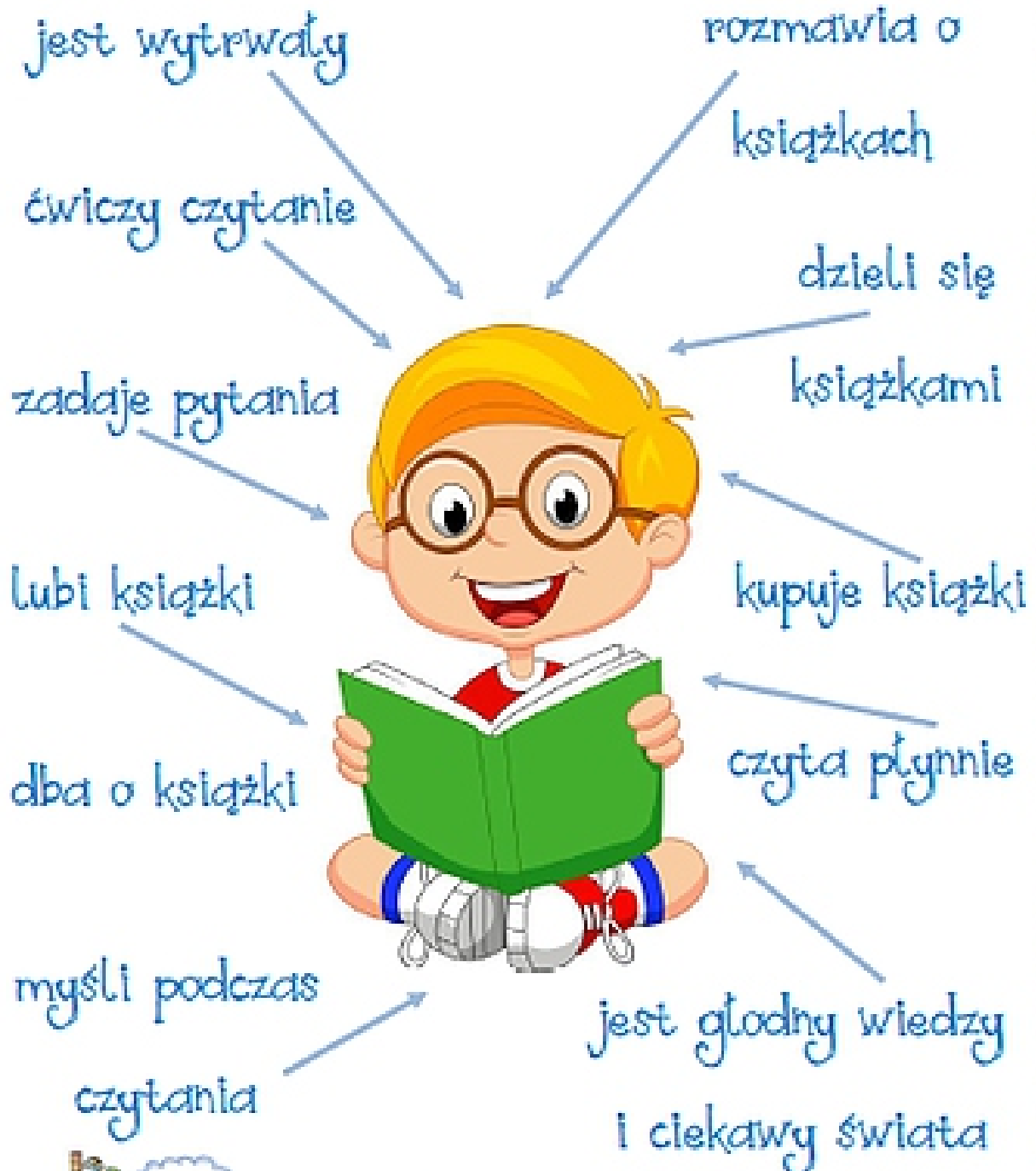
**SPRAWIAJĄ, ŻE JESTEM
MĄDRZEJSZY!**

- Pomagają w rozpoznawaniu emocji
 - Rozwijają wyobraźnię
 - Rozwijają myślenie przyczynowo-skutkowe
 - Rozwijają spostrzegawczość
 - Kształtują pamięć słuchową
 - Ułatwiają mówienie o problemach
- Uczą rozumieć świat

**Przyjaźń z książką to przyjaźń na całe życie.
dlatego czytamy dzieciom 20 minut dziennie. Codziennie.
Niech dziecko rośnie z książką, a książka — z dzieckiem!**

DOBRY CZYTELNIK

Pokoloruj obrazki i rozwiąż rebusy

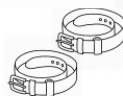
1.

~~ce~~

~~ka~~ al ~~pa~~

2.

Z

ot = a

~~chód~~

~~ko~~

~~rka~~

5.

~~dy~~

~~t~~

l = wa

6.

~~pka~~

rynna

~~s~~

~~ka~~

Regulamin Przedszkolnego konkursu bibliotecznego na ilustrację do bajki

Realizacja zadań Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa w SPP w Wolanowie.

Uczestnicy: dzieci z SPP w Wolanowie.

Temat pracy:

Pomysłowa ilustracja do przeczytanej bajki z biblioteki przedszkolnej.

I. Cele konkursu:

- rozwijanie wyobraźni plastycznej oraz umiejętności wypowiedzi artystycznej wśród dzieci,
- ćwiczenie sprawności manualnej,
- tworzenie konkretyzacji plastycznych utworu literackiego,
- promocja czytelnictwa,
- stworzenie możliwości prezentacji swoich prac oraz konfrontacji swoich dokonań.

II. Wymagania konkursowe:

- Ilustracja powinna zawierać informację o autorze i tytule prezentowanej książki.
- Na odwrocie należy pracę podpisać.
- Dziecko może oddać na konkurs tylko jedną pracę.

III. Format pracy: kartka A-4

IV. Technika pracy:

samodzielna przy użyciu kredek, farb, pasteli, ołówków, flamastrów ... oraz wszelkich kolorowych ozdób, np. tasiemek, wstążek, papierków...

V. Termin składania prac:

01.03.2022r. – 31.03.2021 r.

VI. Miejsce składania prac:

- wychowawcy grup,
- wychowawcy przekazują opiekunom biblioteczki przedszkolnej,

VII. Kryteria oceny.

Złożone prace będą oceniane przez komisję konkursową powołaną przez organizatorów wg następujących kryteriów:

sposób ujęcia tematu,
oryginalność
walory artystyczne,
kompozycja,
interpretacja własna.

VIII. Postanowienia końcowe:

1. Udział w konkursie jest jednoznaczny z akceptacją jego regulaminu.
3. Wszystkie prace zostaną zaprezentowane na wystawie pokonkursowej.
4. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi 11 kwietnia 2022r.
5. Laureaci otrzymają dyplomy oraz nagrody książkowe w dwóch kategoriach wiekowych :
3-4 latki
5-6 latki.

Wszyscy uczestnicy otrzymają drobne upominki.

*organizatorzy konkursu:
Irena Wasiak, Sylwia Golińska*

Konkurs pod patronatem pani dyrektor Aldony Trzeciak.